

Taxationsforretninger. Hvorvidt dette Diemed kun kunde opnaaes ved at forøge Beføstningerne — mindre betydeligt i alt Fald — for de Laansøgende, har ikke kunnet have nogen som helst Vægt for mig, navnlig naar jeg tænker paa den store Fordeel, der naaes ved Laan af denne Art Midler, der gives til 4 pCt. og for Fremtiden jo saagodtsom vilde være uopfigelige. Alle de Argumenter, der hentes mod Formandsinstitutionen derfra, at det medfører noget større Beføstning for de Laansøgende, kan jeg saaledes paa ingen Maade anerkende. Det ærede Udvalg har jo selv ved sine Forslag i andre Retninger forøget Beføstningerne, saa at jeg heller ikke synes, at dette Hensyn efter sammes hele Standpunkt kunde være saa overveiende eller med Rette burde gøres saa stærkt gjældende. Naar man henviser til Creditforeningerne, hvor Taxationsforretningerne foretages af kun 2 Mænd, skal jeg for det Første bemærke, at disse Mænd ere valgte for et større District, end der her i Reglen vil blive Tale om, og komme til at foretage et større Antal Forretninger, saa at de alene, derved faae en større Erfaring og Fasthed, og dernæst skal jeg ogsaa anføre, at jeg ikke troer, at man i Almindelighed skal opstille Creditforeningernes Taxationer som Mønster for Taxationsforretninger; jeg troer, at vi have tilstrækkelig Erfaring for, at de ikke ere det og langtfra fortjene at ansees derfor. Som sagt, min Grundopfattelse er den, at indfører man ikke Formandsinstitutionen, og vælger man et saa stort Antal Taxationsmænd, som efter Lovudkastet tilsigtet og endnu flere, saaledes, som det vil blive Tilfældet efter Udvalgets Forslag, saa gjør man i Virkeligheden ikke noget Fremskridt fra den Tilstand i saa Henseende, der hidtil har bestaaet, og man maa da hellere opsætte hele Sagen og vente, indtil en anden Anskuelse kan gjøre sig gjældende; for at gjøre det Fremskridt, som vil komme tilveie, naar Udvalgets Forslag vedtages, troer jeg virkelig ikke, at der er Anledning til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse. I det jeg altsaa paa det Bestemteste skal fraraade Thinget, at vedtage de Forslag af Udvalget, der gaae ud paa at hæve Formandsinstitutionen, skal jeg

kun tilføie enkelte Bemærkninger om de foreliggende Endringsforslag. Hvad Forslaget under Nr. 1 angaaer, da forbinder jeg ganske vist med „Buderingsmænd“ et andet Begreb end med „Taxationsmænd“, og dette Ord „Buderingsmænd“ har ikke for mig en saa utvilsom nordisk Oprindelse, at jeg kunde ansee dette alene for en tilstrækkelig Grund til at vælge dette Udtryk. Jeg skal altsaa fraraade dette Forslag. Det Samme gjælder om Forslagene under Nr. 2, 3 og 4. — Hvad angaaer det af et æret Mindretal i Udvalget under Nr. 6 stillede Forslag, da sympathiserer jeg ganske med ham i den Retning, i hvilken hans Bestræbelse gaaer; jeg troer, at vi skulle søge efterhaanden at indskrænke Antallet af den overordentlig store Mængde Oder, der ved forskjellige Leiligheder skal aflægges her i Landet. Jeg mener imidlertid, at allerede ved Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra mig, er der gjort et ikke saa lille Skridt i denne Retning, idet tidligere hver enkelt Taxationsforretning, som skulde bruges, er bleven beordret, medens derimod efter Lovforslaget Oden kun skulde aflægges eengang for alle af de faste Taxationsmænd for hele deres Functionstid, og jeg vil tilraade, at vi ved denne Leilighed nøies med dette Fremskridt. Her er jo Tale om at skærpe de Fordringer, som vi hidtil have stillet til Taxationsforretningernes Paalidelighed, og jeg vilde derfor ansee det for betænkeligt paa eengang at gaae til den Yderlighed at aflasse al Aflæggelse af Od i disse Sager. — Jeg finder ikke med det ærede Udvalg, at der er tilstrækkelig Grund til at skærpe Bestemmelserne om de Slægtskabsforhindringer, der skulde være for Taxationsmænd; jeg troer, at det kunde være tilstrækkeligt at blive staaende ved, hvad der i saa Henseende findes i Lovforslaget, som det er blevet vedtaget i Landsthinget, og jeg kan derfor ikke anbefale Udvalgets Forslag under Nr. 7. — Forslaget under Nr. 8 følger jo med selve Udvalgets Hovedforslag og kan altsaa ikke anbefales af mig. Hvad angaaer det af Mindretallet subsidiaert stillede Endringsforslag, da kan jeg, om jeg saa maa sige, naar galt skulde være, bedre slutte mig til det end til Udvalgets Forslag; det vilde ikke i den Grad for mig spætte